

Nedlæggelse af Videncenter for Ligestilling. Hvorfor var det dog nødvendigt? Det var et videncenter, som havde overskud ikke blot i forskningsmæssig henseende, men også rent økonomisk. De kunne sælge deres ydelser. Der var nogle, der virkelig ville betale for de undersøgelser, de lavede. Det var høj kvalitet. Vi har alle sammen brug for det arbejde, der blev gjort på det område. Det var en fuldstændig unødvendig demonstration blot for at tilfredsstille en eller anden liste over råd, nævn og kommissioner, som skulle nedlægges, for nu skulle man altså have rensset ud i en eller anden fiktiv underskov af overflødige nævn. Videncenter for Ligestilling var ikke overflødig. Det var en skam, det blev nedlagt.

Kl. 16.00

Så er der hele problemstillingen omkring barselorloven. Den nye barselorlov er et ligestillingsmæssigt tilbageskridt, og jeg savner i meget høj grad nogle diskussioner eller nogle betragtninger om behovet for en central barselfond. Vi har hørt fra mange sider, både fra fagforeningerne og fra masser af små erhvervsdrivende: Hvis der kommer en forlænget barselorlov, skal vi også have en central barselfond, for ellers går det ud over både kvinderne og de små arbejdsgivere. Men der skete ingenting, og det er meget sørgeligt, når vi ved, at ligestillingsministeren personlig er klar over, at det virkelig er nødvendigt med en central barselfond. Det er overhovedet ikke nævnt i ligestillingsredegørelsen, og vi har så til gengæld måttet tage det op her i dag for på en eller anden måde at prøve at få det ind i debatten.

Den nye barselorlov illustrerer sammen med et andet tiltag, nemlig det at give penge for pasning af egne børn – som jeg virkelig synes er et tilbageskridt – et utroligt knæfald for det mantra, der hedder »det frie valg«. Jeg synes, det er en virkelig skamplet på regeringens liste over tiltag, at den har gennemført, at man kan få økonomisk tilskud til at passe egne børn derhjemme. Det er noget, der betyder, at kommunerne ikke behøver at gøre sig så megen umage med at skaffe pasningsgaranti, og det er noget, som i meget høj grad betyder et tilbageskridt for den ligestilling, som mange har sagt også skal gælde, når det drejer sig om de etniske minoriteter.

Ministeren gjorde det meget fornuftige i forbindelse med pasningsordningen for egne børn, at hun sagde, at den ikke må strække sig over mere end 1 år, for så kommer den til at være til gunst for de etniske minoriteter. Det er jo ful-

stændig rigtigt, men man burde slet ikke have den efter Det Radikale Venstres opfattelse.

Jeg vil sige, at når man læser ligestillingsredegørelsens bemærkninger om barselorloven og ordningen med at få tilskud til at passe sine egne børn, er det næsten en tilståelsessag, for der står jo rent ud, at ministeren godt er klar over, at det ikke er noget godt. Der står om barselorloven, at det er forventningen, at den øgede fleksibilitet og den længere orlovsperiode vil øge fædrenes interesse for at holde orlov. Det er et fromt ønske, og det bliver spændende at se. Jeg vil godt vædde temmelig meget på, at det ikke vil kunne ses.

Om ordningen med at få tilskud til at passe sine egne børn står der til sidst i bemærkningerne: »Samtidig er det dog vigtigt at være opmærksom på, at de personlige valg har konsekvenser i forhold til ligestilling.« Her har ministeren valgt at sige helt klart, at det frie valg, som er VK-regeringens store mantra, sætter man højest, og så må man acceptere, at det kommer til at gå ud over ligestillingen. Det står her sort på hvidt, det synes jeg er sørgeligt, og jeg ville ligesom SF's ordfører håbe, at ministeren havde power nok til at kæmpe mod de fortalere for frit valg under alle former, som præger regeringen her. Ministeren har jo de rigtige synspunkter og en meget udmærket profil på området, men synes altså ikke, det er noget at kæmpe for, eller også har ministeren ikke power nok til at kæmpe for at få sine synspunkter ført igennem.

Nu har jeg selvfølgelig læst redegørelsen igennem med tættekam, eller hvad man nu skal sige – den læser man jo ikke med – og jeg har fundet andre ting, som jeg også lige vil gøre bemærkninger om.

Vi havde tidligere på året en diskussion om, hvordan man skulle opføre sig, når man var udstationeret i dansk tjeneste i udlandet. Andre nordiske lande sagde, at når man var udstationeret i Danmarks tjeneste, skulle man opføre sig ordentligt og bl.a. holde sig fra at købe ydelser af prostituerede. En sådan vejledning mente ministeren ikke der var grund til at udstede, men igen kan man godt fornemme, at ministeren måske godt ved, at det i virkeligheden ville være det rigtige, for der står faktisk i redegørelsen: »...i et svar til Folketinget understregede ministeren for ligestilling, at hvis man ikke vil udsætte sig for den risiko at bidrage til handel med kvinder, skal man ikke købe seksuelle ydelser.«

Det er fuldstændig rigtigt; jeg kunne ikke være mere enig. Men man kan jo spørge sig selv,